

1895-08-01

SENDER

Sophie Zahrtmann

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Wilhelmine Skovgaard
Sophie Zahrtmann

Archive:
Mappe 21 nr. 16

TRANSCRIPTION

Mappe 21

Brev nr. 16

Den Danske Diakonissestiftelse, August 1. 1895

Kjære Frøken Skovgaard!

Det var et vemodigt og smerteligt overraskende Budskab De i dag sendte os, om vort Hus' trofaste gamle og [?] Vens bratte Bortgang. Men det syntes, som om alt var kommet uden Smerte og Kamp, som denne milde fredfulde gamle Skikkelse ikke kæmpende, men drømmende skulde gaa gjennem den dunkle Port, Gud give Ham da en Opvaagnen i lys og Herlighed!

Vi har mistet meget i ham, alle som kjendte ham, elskede ham jo, saa mange lid Tab med os, og De selv, kjære Frøken Skovgaard, der stod ham så trofast nær har vel tabt mest, men det Liv, der nu er udslukt er i en saa [?], hvor alt overvejes i det man ser tilbage over det af en [?uendelighed]. Deri vil Savnet til sidst finde Hvile.

Jeg længes efter at høre lidt nærmere af mine kjære Søstre, naar de i Aften kommer hjem. Er der noget vi kunne række Haand i, kjære Frøken Skovgaard, da ere vi mere end villige dertil. Ihukommelse af vor gamle aldrig svigtende Hr. Aggersborgs Venskab og Trofasthed.

Deres

Søster Sophie Zahrtmann

DEN DANSKE DIAKONISSESTIFTELSE

August 1. 1. 1895

Yours Truly, Sturgess.

Dat was ik vernodiglyg zeer licht overvloedig
 Rindstak. De idy seende ik, over ook Huis' trofse
 gunde ik proovde Vins bratte Bodjanz. Men
 dit sykte, over over ik over konneut inden
 Smeethy Kamp. son dunn mitl bed-filer
 gunde Ik dulse. Ik konneut. over, over
 dionneut. Ik dulse. Ik konneut. over, over
 de Port. Ik dulse. Ik konneut. over, over
 Helieth.

V. Ik heb niet al recept : maar ; alle sores kijnende
 haare, dielden haare ga, een weenige bidt. Te nu
 n. 7 De sel, byen Triden Koozand, do stot hem
 en trofset nu. het oel stalt weest, ween dit Lij.
 do mi n iedsteet n - en een vriendely God

I sedadelt, hvor alt overgives, i det man ser Teller
og over det af en indelig Tid. Der vil Søren lig-
sindst finde Hvile.

By bærer for I har bedt mig om af mine Søn
Søren, naar de: Efter kommer Hjem. End
mågt vi kunne vade Hænd: Søn Tiden
Skovgaard, de er vi mere end villyge det.
Theodor med af os gamle aldrig søgtes
H. Aggersborg Væsteb. i Trofasthed.

Der

Søren Sophie Lohmann.